

færøiske Lovgivning. Denne Lov af 15. April 1854 er siden dens Udgivelse kun bleven ændret paa et underordnet Punkt, nemlig med Hensyn til Lagtingsmændenes Dagpenge. De vare oprindeligt efter Loven af 1854 64 Skilling om Dagen, men de bleve ved Lov af 17. Marts 1865 forhøjede til 2 Kr. om Dagen. Andre Ændringer er der ikke gjort deri. Imidlertid er Grunden hertil egentlig ikke den, at der just altid har været almindelig Tilfredshed med Bestemmelserne i denne Lov. Tværtimod har Lagtinget meget hyppigt beskæftiget sig med Forandringer i Lagtingsloven. Der fremkom allerede i Begyndelsen af 70erne fra Lagtinget Forslag til Forandringer i Loven. Det skete paa Foranledning af Regeringen, idet Regeringen den Gang, da den forelagde Lagtinget et Forslag til Landkommunalloven, henstillede til Lagtinget, om der ikke maatte være Grund til at have ens Bestemmelser med Hensyn til Valgretten, til Lagtinget og til Landkommunerne. Det førte til, at der i Lagtinget blev vedtaget et Lovforslag, som fremsattes paa Rigsdagen, men som ikke blev vedtaget, da der ikke blev opnaaet Enighed mellem de to Ting. Siden, kan man sige, har Spørgsmaalet om Forandring i denne Lov næsten hvert Aar været Genstand for Forhandling inden for Tinget, uden at man dog er kommen til nogen Ende dermed. I 1881 blev der vedtaget og til Ministeriet indsendt et nyt Forslag til Forandring i Loven, men det blev ikke fremsat for Rigsdagen. I de senere Aar, i Løbet af 90erne, er der stadig kommet Andragender ind til Lagtinget om Forandringer saa paa det ene saa paa det andet Punkt, men Lagtinget havde ikke hidtil fremmet disse Sager. I Tingets sidste Samling, i 1902, blev det imidlertid nødvendigt at tage Spørgsmaalet om en Forandring af Lagtingsloven op, idet nemlig Loven af 15. April 1854 i sin § 4 siger, at Listerne over de til Lagtinget valgberettigede skulle føres, berigtiges og bekendtgøres paa samme Maade, til samme Tid og af de samme Valgforstanderskaber, som det er bestemt med Hensyn til Valglisten til Folketingsvalgene. Det blev nødvendigt i hvert Fald at gøre en Ændring i Lagtingsloven paa dette Punkt, og man fandt det saa rigtigt samtidig at søge gennemført nogle Ændringer paa andre Punkter, saa meget mere som der i Virkeligheden inden for Tinget var opnaaet en ret stærk Enighed om, i hvilken Retning man burde gaa med Hensyn til Reform af Lagtingets Organisation.

Det er altsaa det Lovforslag, der her foreligger, som Lagtinget har vedtaget og indstillet til Regeringen. — Det af Regeringen fremsatte Lovforslag er jo nemlig i alle væsentlige Punkter aldeles enslydende med det af Lagtinget vedtagne. De Hovedformaal, som Lovforslaget har, er følgende: for det første at forhøje Lagtingets Medlemsantal med 2, for det andet at indføre en anden Valgret og Valgbarhedsbestemmelse ved Valgene, endvidere at henlægge Valgene til Vintermaanederne, — som Regel i alt Fald —, at indføre hemmelig Afstemning og Forholdstalsvalgmaaden, at indføre Bestemmelser, hvorved Lagtinget kan samles til andre Tider end den nu fastsatte, og endelig at forhøje Lagtingsmændenes Diæter fra 2 til 3 Kr. — Forøgelsen af Medlemsantallet skyldes det, at Forholdet mellem Folketallet i de forskellige Kredse paa Færøerne har forandret sig siden 1854, idet særlig Suderø Præstegælds Folketal er vokset saa stærkt, at det nu er noget over $\frac{1}{5}$ af Færøernes samlede Folketal. Det er derfor vistnok aldeles billigt, at der bliver tillagt dette Præstegæld en dertil svarende Repræsentation. — En anden Forandring angaar Valgret og Valgbarhedsbestemmelserne. Efter de nugældende Valgretsbestemmelser til Lagtinget har enhver uberygtet Mand, der har Indfødsret, Valgret til Lagtinget, naar han har fyldt 25 Aar, er raadig over sit Bo og endvidere som Ejer, Fæster eller Beneficiarius besidder 3 Gylden Jord inden- og udengaards, eller ejer eller bruger Bygninger til en Værdi af mindst 150 Rigsdaler. Derhos skal han i det sidste Aar før Valget have haft fast Bopæl i det Præstegæld, hvori samme foregaar. Disse Valgretsbetingelser have i Virkeligheden længe været forældede. Ærede Medlemmer ville se, at der kræves, at man skal eje eller bruge Bygninger til Værdi af i det mindste 300 Kr., men om en Person opfylder denne Betingelse og bruger en saadan Bygning, er i Virkeligheden det samme som intet, og det virkelige Forhold er derfor, at der er almindelig Valgret til Lagtinget. Enten opfyldte alle Vælgerne den Betingelse at bruge en saadan Bygning af denne ringe Værdi, eller ogsaa er det den letteste Sag af Verden at sætte sig i Stand til at opfylde Betingelsen. Det faktiske Forhold er saaledes, at der er almindelig Valgret. — Med Hensyn til Valgbarheden indeholder den nugældende Lov en Bestemmelse om, at Halvdelen af de Lagtingsmænd, som hvert Præstegæld har at vælge, vælges iblandt de valg-